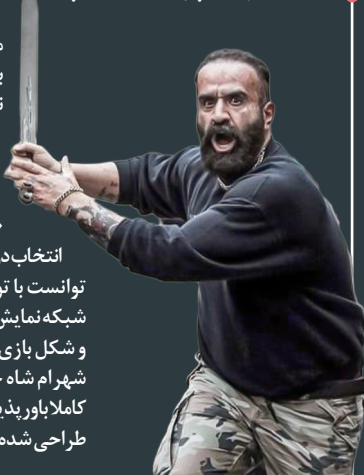

مهدی حسینی‌نیا

«میخواهم زنده بمانم» / «سیاوش»

مهدی حسینی‌نیا که در تئاتر درخشیده، با حضور در فیلم «شنای پروانه» و ایفای نقش مصیب به قدری به چشم آمد و توانست نگاه‌ها را جلب کند که پس از آن در پروژه شبکه نمایش خانگی حاضر شد: «میخواهم زنده بمانم» و «سیاوش». هر چند که شاید «سیاوش» انتخاب درستی برای حسینی‌نیا نبوده اما به هر حال توانست با توالی حضور، نام خود را مدیوم سینما و شبکه نمایش خانگی تثبیت کند. حسینی‌نیا با گریم و شکل بازی کاملاً متفاوت با «شنای پروانه» در اثر شهرام شاه حسینی جوری قدرتمندی کرد که کاملاً باورپذیر و هماهنگ با شخصیتی بود که برایش طراحی شده بود.

امیرنوروزی

«مردم معمولی» / «میخواهم زنده بمانم»

امیر نوروزی از تئاتر آمده و خاستگاهش طبیعتاً به نقطه‌ای برمیگردد که در او توانایی بازی در نقش‌های مختلف را ایجاد میکند. این بازیگر حالا با حضور در دو نقش متفاوت در دو سریال توانسته کاملاً به مردم شناسانده شود. «مردم معمولی» یک وجه از بازیگری اوست که میخواهد خود را در کمیدی محک بزند و نقش او در کار شهرام شاه حسینی و جدیت آن کاراکتر کاملاً در نقطه مقابل «مردم معمولی» قرار دارد. شبکه نمایش خانگی توانست به نوروزی کمک کند پتانسیل‌هایی را که از تئاتر به دست آورده در این مدیوم به مخاطب عام هم نشان دهد و احتمالاً در ادامه بیشتر از الان او را در پروژه‌ها خواهیم دید.

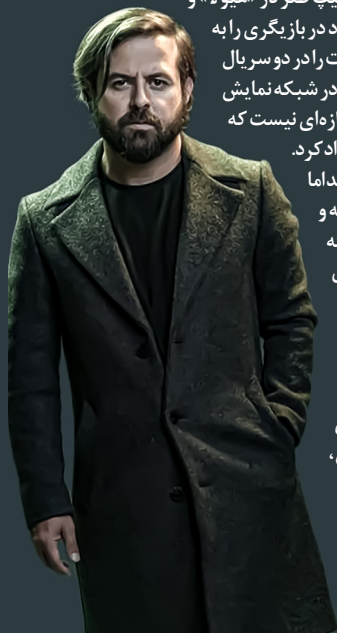

هومن سیدی

«قورباغه» / «عاشقانه»

خیلی از طرفداران هومن سیدی شکل حضور بازی او در «عاشقانه» را بسیار می‌پسندند و شاید یکی از اصلی‌ترین دلایلشان برای تماشای این سریال ضعیف، همین بازیگر باشد اما به لحاظ کیفی و ارزش‌گذاری هنری نمیتوان منکر تفاوت نوع اکت و بیان و حتی صدای او در همان حضور کوتاه اما موثر او در «قورباغه» شد. باز یگر، کارگردان و نویسنده‌ای که حالا میداننده انداز بودن با درست بودن ارتباط تنگاتنگی دارد و همین او را نزد مخاطب، دوست‌داشتنی و مهم و قابل احترام میکند.

شما به این لیست هدیه‌های تهرانی را نیز اضافه کنید که از «قلب یخی» تا «همگناه» پخته تر از همیشه ظاهر شد؛ یا شبنم مقدمی که با دو تیپ طنز در «هیولا» و «مرد معمولی» بخش مغفولی از توانایی‌های خود در بازیگری را به رخ کشید. فرزاد فرزین هم با اینکه دو نقش متفاوت را در دو سریال حسین سهیلی‌زاده («مانکن» و «هلاک گدایان») در شبکه نمایش خانگی ایفا کرد، کیفیت این بازی‌اش در حد و اندازه‌ای نیست که بتوان جزو حضور تکراری اما موفق یک بازیگر قلمداد کرد. نیکی کریمی نیز در «ممنوعه» و «آقازاده» حاضر شد اما شکل بازی خیلی ساختار شکنی به نسبت گذشته و کارنامه‌اش ارائه نکرد. امیر آقایی نیز با توجه به اینکه پیش از این در سریال «قص روی شیشه» که اثری نیمه کاره و بسیار ضعیف بود حاضر بود اما باز گشت او به این پلتفرم به سریال «آقازاده» بود که بسیار مورد توجه واقع شد و سریالی موفق بود. آقایی در آقازاده توانست نقش سیاسی یک آقازاده را به خوبی ایفا کند و در اذهان ماندگار شد با کاراکتری که تلوارش شخصیتی بسیاری داشت و بازی در آن، یک پیشنهاد ایده آل برای هر بازیگری است. با اینکه شاید بتوان نام‌های دیگری را هم به این سیاهه اضافه کرد، این بازیگران در این مدت با حضورهای چندباره‌شان کارنامه قابل قبول‌تری برای خود ساختند.

مصطفی زمانی

«کرگدن» / «نهنگ آبی»

مصطفی زمانی که در سینما روزهای خلوت‌تری را می‌گذراند و نتوانست خیلی خودش را به رخ بکشد با حضور در دو سریال «نهنگ آبی» و «کرگدن»، دو شخصیتی را صاحب شد که هر دو جزو بهترین نقش‌های سریال‌های شبکه نمایش خانگی تا این لحظه بودند. با اینکه او پیش از آن هم جزو بازیگران پیشروی این مدیوم بود و با «شهرزاد» تجربه حضور در سریال اینترنتی را داشت، شاید «شهرزاد» در آن مقطع بازی ویژه‌ای برای او محسوب نمیشد و اندازه نقش ترانه علیدوستی و شهاب حسینی و علی نصیریان و حتی پرنیاز ایزدیار دیده‌نشده بود. با این حال تجربه همکاری با فریدون جیرانی و پس از آن کیارش اسدزاده به نسبت نقش‌های مهم‌تری را از آن او کرد که جای بازی زیادی داشت و مصطفی زمانی توانست بسیار دقیق در بازی طراحی کند و از پس دو نقش کاملاً متفاوت بازی بر بیاید. نقش خلافت‌کاری که در مسیر عشق قرار میگیرد شاید از ظاهر مثبت زمانی بعید بود اما توانست بسیار درست قالب خود را بشکند و آشنایی زدایی کند. او همچنین در «کرگدن» هم در قالب یک نقش خاکستری که به یک باره تعلیق اصلی داستان برعهده او قرار می‌گیرد جوری نقش خود را خوب بازی میکند که تصور و حدس رخداده‌ها را سخت می‌کند و این نشان‌دهنده توانایی این بازیگر در تغییر شکل بازی است.

